

В Україні 13 січня святкують старий Новий рік, або Меланку, а 14 січня - святителя Василя.

У Щедрий вечір щедрувальники вітають господарів дому обрядовими піснями. Потрібно задобрити гостей, і тоді рік буде багатим.

За давньою традицією, новорічні обходи щедрувальників, як і різдвяних колядників, відбувалися після заходу сонця, коли володарює всяка нечиста сила.

Завершивши ритуальний обхід, щедрувальники вранці йшли на роздоріжжя палити "Діда", або "Дідуха" - снопи соломи, що стояли на покуті від Святого вечора до Нового року, потім стрибали через багаття, що, згідно з віруваннями, мало очистити від спілкування з нечистою силою.

На Меланку ходять і групи юнаків, що називається "водити Меланку". Хлопці в масках висловлюють добрі побажання, веселять піснями, танцями, жартівливими сценками: один із них зазвичай переодягнений у жіноче вбрання, його й називають Меланкою.

На світанку наступного дня йдуть посівати зерном: спочатку до хрещених батьків та інших родичів і близьких, а далі всім селом, щоб нікого не залишити без уваги. Зайшовши до будинку, посівальник сіє зерном і вітає всіх із Новим роком.

Зі щедрою кутею пов'язано багато побутових обрядів, наприклад, щоб залагодити якийсь конфлікт, сусіди йшли одні до одних миритися, аби "Новий рік зустріти в мирі та злагоді".